

sumptionis S. Dei Genitricis, & Domina nostræ Mariæ. Quinto, Concilium Salegunstadiense, seculo undecimo cap. 1. Christiani sint in abstinentia in Vigilia Assumptionis S. Mariæ. Sexto, seculo decimo, Continuator Reginonis de anno 966. Otto Imperator iterum in Italiam ire disponens, Assumptionem Sanctissimæ Dei Genitricis Vormatiæ celebravit. Septimo, Petrus Cluniacensis, qui floruit seculo duodecimo, lib. 2. de miraculis cap. 30. Nos est Romanorum festum Assumptionis Mariæ Domini inter universas anni festivitates præcipuo honore colere, speciali devotione venerari. Unde est, quod inter plura devoti animi sui erga præcellam Virginem signa, cereos maximos faciunt, quos in vigilia festivitatis accendunt. Scimus, quandoque nomine Assumptionis venire assumptionem animæ solius in Cælum, non vero corporis simul. Sic Cyprianus epist. 9. ad Martyres, Pauli Apostoli mortem assumptionem vocat; Gregorius Turonensis lib. de gloria Confessorum cap. 99. Assumptionem S. Aviti vocat illam, qua Sanctus hic in Cælos migravit; Eusebius pariter lib. 4. de Vita Constantini cap. 64. dicit Constantinum ex hac luce ereptum, ad Deum suum assumptum. At scimus pariter in testimonio, quæ adduximus, mentionem fieri Assumptionis corporis pariter Mariæ Virginis, non animæ solius; tum quia natalis dies vocatur aliorum Sanctorum, quo anima tantum assumpti sunt in Cælum; si ergo speciali vocabulo Assumptionis dicitur illa Mariæ, signum est, quod illa fuerit non animæ solius, sed etiam corporis; tum quoque ob singularem cultum, qui illi tribuitur, ob singularitatem certe mysterii, quod si fuisset animæ solius, singulare non esset.

III. Probatur traditione, quam firmant antiqui, & moderni Theologi, quos hic ex parte enumeramus. Hugo a S. Victore lib. 3. eruditionis Theologicæ, ex miscellaneis secundi Codicis cap. 125. Septimum Virginis privilegium est, quod cum corpore suo, quantum credimus, in cælo vivit, licet enim B. Hieronymus (in sermone Apocrypho de Assumptione) opiniones ponat, non tamen factum abnuat. . . . Non impossibile Deo fuit, ut illud divinitatis habitaculum singulare corruptioni non subiaceat, vel vermibus. Qui enim etiam puerorum vestimenta in camino ignis illaesa servavit, corpus Mariæ propria incorruptum servare, & valuit, & potuit. Pe-

trus Blessensis serm. 28. de Assumptione. Hodie verisimile est, quod B. Virgo, & anima beatitudinem, & corporis glorificationem adeptæ est. Quod ne alicui veniat profus in dubium, auctoritatibus adstruimus, opinanda tamen, non asserendo, Hodierna clamat oratio: Nec tamen mortis nexibus deprimi potuit &c. Eadem etiam admiratio Angelorum in Ascensione Domini dicentium: Quis est iste, qui venit de Edom, fuit & a Propheta pronunciata de Assumptione Virginis: Quæ est ista, quæ ascendit velut Aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol? Non solet autem in Scriptura plenitudo Solis, & Luna, nisi corporibus proprie adaptari. S. Thomas 3. p. q. 27. ar. 2. volens probare sanctificationem Virginis in Matris suæ utero, illam probat paritate deducta ex corporea ejusdem Virginis Assumptione, citans sermonem de Assumptione, quem credebatur esse Augustini, quia tempore illo sub ejus nomine circumferebatur: Dicendum, quod de sanctificatione B. Mariæ, quod scilicet fuerit sanctificata in utero, nihil in Scriptura canonice ponitur, quæ etiam nec de ejus nativitate mentionem facit. Sic tamen Augustinus in sermone de Assumptione rationabiliter argumentatur, quod cum corpore sit assumpta in Cælum; quod tamen Scriptura non tradit: ita etiam rationabiliter argumentari possumus, quod fuerit sanctificata in utero. Et in 4. dist. 43. q. 1. art. 3. Pie credatur de B. Virgine, & de Joanne Evangelista, illorum resurrectionem ad finem Mundi dilatam esse; & hoc est argumentum quod sibi opponit; ad quod respondet, quod id factum sit ex speciali privilegio, non ex debito conformitatis ad Christum. Et opusc. 8. Terra maledictio fuit communis in mulieribus, scilicet ut in pulverem revertentur. Et ab hoc immunis fuit B. Virgo; quia cum corpore assumpta est in Cælo. Credimus enim, quod post mortem suscitata fuerit, & portata in Cælum. Durandus Episcopus Mimatensis lib. 7. de divinis officiis cap. 24. Pie credendum est, eam fuisse totaliter assumptam, animo nimirum, & corpore. Dominicus Soto, qui Concilio Tridentino interfuit, in 4. sentent. dist. 43. qu. 2. ar. 1. de sacratissima Virgine: Si resurrexit, non est dubium, quin in vitam sempiternam resurrexerit, qua in Cælis cum Filio fruitur. Hac autem Hieronymus eodem sermone sub dubio reliquit. Jam vero temporum curriculo opinio hæc, seu credulitas: quod in corpore, & anima fuerit in cælum assumpta, plurimum inolevit. Nondum tamen